

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ युक्तं सम्यक् ॥ १३ ॥ न कल्याणं अकल्याणं पापं अकल्याणं च त्वदीयेष्वविद्यमानं सर्वतस्मिन् दुर्योधने प्रतिष्ठितं ॥ १४ ॥ परित्यागेन राज्यस्यो
पेक्षया ॥ १५ ॥ १६ ॥ योगं युद्धो योगं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यदर्थं यन्निरुत्थं अनर्थः कुलक्षयः प्रयत्नतो बलात् ॥ २० ॥ तस्मिन्निति तस्मिन्नर्थे निमित्ते सति यत्नस्तत्परिहारार्थ उपायः सद्यः शत्रुव
विदुरस्यापि तद्वाक्यं श्रुतं भीष्मस्य चोभयोः ॥ कुंत्याश्च विपुलप्रज्ञप्रज्ञाकारुर्येन ते श्रुता ॥ ४ ॥ सर्वमेतदतिक्रम्य विचार्य च पुनः पुनः ॥ क्षमं यन्नो महाबाहो तद्व
वीत्यविचारयन् ५ ॥ श्रुत्वैतद्धर्मराजस्य धर्मार्थसहितं वचः ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषः कृष्णो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ६ ॥ कृष्ण उवाच उक्तवानस्मिन् द्वाक्यं धर्मा
र्थसहितं हितं ॥ न तु तन्निरुतिप्रज्ञे कौरव्ये प्रतिष्ठिति ॥ ७ ॥ न च भीष्मस्य दुर्मेधाः शृणोति विदुरस्य वा ॥ मम वाभाषितं किंचित्सर्वमेवातिवर्तते ॥ ८ ॥ नैष काम
यते धर्मनैष कामयते यशः ॥ जितं समन्यते सर्वं दुरात्मा कर्णमाश्रितः ॥ ९ ॥ बंधमाज्ञापयामास मम चापि सुयोधनः ॥ न च तं लब्धवान् कामं दुरात्मा पापनिश्चयः
॥ १० ॥ न च भीष्मो न च द्रोणो युक्तं तत्राह तुर्वचः ॥ सर्वे तमनुवर्तते क्रते विदुरमच्युत ॥ ११ ॥ शकुनिः सौबलश्चैव कर्णदुःशासनावपि ॥ त्वय्युक्तान्यभाषंतं मू
ढामूढममर्षणं ॥ १२ ॥ किंच तेन मयोक्तेन यान्यभाषत कौरवः ॥ संक्षेपेण दुरात्मा सौनयुक्तं त्वयि वर्तते ॥ १३ ॥ पार्थिवेषु न सर्वेषु यद्मेतव सैनिकाः ॥ यत्पापं य
न्न कल्याणं सर्वतस्मिन् प्रतिष्ठितं ॥ १४ ॥ न चापि वयमत्यर्थं परित्यागेन कर्हिचित् ॥ कौरवैः शममिच्छामस्तत्र युद्धमनंतरं ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच तच्छु
त्वा पार्थिवाः सर्वे वासुदेवस्य भाषितं ॥ अब्रुवंतो मुखं राज्ञः समुदैक्षंत भारत ॥ १६ ॥ युधिष्ठिरस्त्वभिप्रायमभिलक्ष्य महीक्षितां ॥ योगमाज्ञापयामास भीमार्जु
नयमैः सह ॥ १७ ॥ ततः किल किलाभूतमनीकं पाण्डवस्य ह ॥ आज्ञापिते तदा योगे समहृष्यंत सैनिकाः ॥ १८ ॥ अवध्यानां वधं पश्यन् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निः
श्वसन् भीमसेनं च विजयं चेदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ यदर्थं वनवासश्च प्राप्तं दुःखं च यन्मया ॥ सोऽयमस्मानुपैत्येव परोनर्थः प्रयत्नतः ॥ २० ॥ तस्मिन् यत्नः कृतोऽस्मा
भिः स नो हीनः प्रयत्नतः ॥ अकृते तु प्रयत्नेऽस्मानुपावृत्तः कलिर्महान् ॥ २१ ॥ कथं त्यवध्यैः संग्रामः कार्यः सह भविष्यति ॥ कथं हत्वा गुरुन् वृद्धान् विजयो नो भविष्य
ति ॥ २२ ॥ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्य सव्यसाची परंतपः ॥ यदुक्तं वासुदेवेन श्रावयामास तद्वचः ॥ २३ ॥ उक्तवान् देवकीपुत्रः कुंत्याश्च विदुरस्य च ॥ वचनं तत्त्वया
राज निखिलेनावधारितं ॥ २४ ॥

धरूपो भीमस्य द्यूतकाले संमतः स नोऽस्माकं अस्माभिः क्षमां कुर्वद्भिः प्रयत्नतो बलाद्धीनो व्यर्थः कृतः अकृते तु अकृतेऽपि प्रयत्ने युद्धार्थमुद्योगे तथा
पि अस्मान्कलिः उपावृत्त आगतः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥